

129 af 28. marts 1951, lov nr. 183 af 11. juni 1954, lov nr. 357 af 22. december 1954 § 4, stk. 2, lov nr. 315 af 21. december 1955, jfr.

lovbekendtgørelse nr. 11 af 13. januar 1956, lov nr. 129 af 16. april 1957 samt af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er — bortset fra redaktionelle ændringer i §§ 4, 6, 7, 14, 20, 22, 31 og 32 — i overensstemmelse med det forslag, som er udarbejdet af den ved landbrugsministeriets skrivelse af 26. august 1957 nedsatte kommission, hvortil bl. a. er henlagt den opgave at undersøge mulighederne for at gennemføre:

en begrænsning af sælgeres kapitalisering af rentelepælsler m. v. ved ejerskifte på statshusmandsbrug,

en forbedring af unge kvalificerede landmænds muligheder for at overtage bestående statshusmandsbrug på overkommelige vilkår ved ejerskifte,

en forbedring af statshusmændenes adgang til rimelig og fordelagtig udnyttelse af det almindelige realkreditmarked,

en forkortelse af løbetiden for langfristede lån,

en lovhjælp til at ændre den konjunkturbestemte rente til fast rente i tilfælde, hvor statslånet ved ejerskifte som led i en rent forretningsmæssig afvikling af lånet kræves bragt til afvikling over en kortere årrække, samt

en undtagelse af stamparceller fra stempel- og gebyrfriheden i statshusmandslovens § 47.

Forslaget, som er tiltrådt af et flertal inden for kommissionen, er optaget i kommissionens 2. betænkning af 18. november 1959, som er tilgæet folketingets medlemmer.

Med hensyn til forslagens enkelte bestemmelser henvises til følgende af kommissionen udformede bemærkninger:

Til §§ 1 og 2.

De opgaver, som ved statshusmandslovens § 8, stk. 2, således som bestemmelsen var affattet, indtil den ændredes ved tillægslov nr. 183 af 11. juni 1954, var pålagt de i de enkelte kommuner nedsatte tremandsudvalg med hensyn til behandling af henvendelser om tillægsjord, var i det væsentlige afsluttet ved tremandsudvalgenes færdigbehandling af de henvendelser, som var indgivet til udvalgene, inden den i nævnte lovbestemmelse fastsatte anmeldelsesfrist udløb den 1. oktober 1953. I de senere år har tremandsudvalgenes virksomhed i det væsentlige begrænset sig til lejlighedsvis bistandsydelse for husmandsbrugskommissionerne og jordlovsudvalget ved stedlige forhandlinger og tilvejebringelse af

oplysninger. Da den fornødne bistand i det omfang, der her er tale om, kan fås hos kommunalbestyrelserne, således som det også før tremandsudvalgenes oprettelse var tilfældet, må det anses for upåkrævet at opretholde de nævnte udvalg.

I overensstemmelse med en af statens jordlovsudvalg afgiven indstilling, der er tiltrådt af de samvirkende danske landboforeninger, de samvirkende danske husmandsforeninger og de danske sognerådsforeninger, foreslås tremandsudvalgene derfor ophævet.

Til §§ 3 og 5.

De foreslåede ændringer i lovens §§ 9 og 13 tager sigte på tilfælde, hvor foranstaltninger af den art, som omhandles i den ved tillægslov nr. 129 af 16. april 1957 indsatte bestemmelse i statshusmandslovens § 50, stk. 2, (vandforsynings- og el-forsyningsanlæg), af praktiske grunde gennemføres af statens jordlovsudvalg inden arealernes afhændelse, f. eks. i forbindelse med kultivering af et ikke udstykningsmodent område. Når der endvidere nævnes kloakeringsanlæg, tages herved navnlig sigte på tilfælde, hvor særlig spildevandsafledning af hensyn til byggelese er fornøden for at gøre arealerne udstykningsmodne.

Til § 4.

Den i statshusmandslovens § 12, stk. 2, fastsatte normale grænse for jordsupplering, 8 ha middelgod jord, er i princippet baseret på hartkornsansættelserne eller senere jordboniteringer, idet der ved „middelgod jord“ normalt forstås jord boniteret til takst 12. 8 ha middelgod jord vil herefter svare til ca. 1 td. 3 sk. hartkorn eller 4 ha boniteret mål, hvilket på den bedste jord (takst 24) udgør 4 ha geometrisk mål.

Denne afgrænsning vil, navnlig hvor jorden er af særlig høj eller særlig lav bonitet, kunne afvige væsentligt fra den ejendomsstørrelse, som er egnet for et familie-landbrug, og som i henhold til paragraffens stk. 1 normalt tilstræbes ved oprettelse af ny selvstændige brug.

Ved lovens administration er man derfor — i hvert fald i ydertilfælde — veget tilbage for at lægge nævnte grænse direkte til grund ved jordsuppleringer, idet man har fundet det påkrævet, at